

פרשת השבוע
דברים

יציאת השבת
בשעה
20:05

mikraon@gmail.com

גליון זה הודפס לזכרו של
האדם היקר
מתתיהו בן מוריס אלגזר
שנפל במלחמת יום כיפור
יהי זכרו ברוך אמן.

עריכה, כתיבה, עיצוב, הגהה והדפסה: בן יוסף, מאור דבת.

כסמל לימים הקשים הללו החלטנו, שגיליון זה יסמל הן בתכנון והן בצבעיו את האבלות הלאומית על חורבן בית המקדש.

טור אישי / "אני צם כי"?

לכל אחד יש חיזוק מסוים משלו מדוע לצום את הצומות על החורבן, יש כאלה שמבחינתם זו מסורת חזקה, ויש כאלה שזה התקבל ע"י מנהיגים וכחלק מהיותם כתובים בתנ"ך הדבר הופך למאין חיוב.

ויש כמוני שמאמינים שהצום הוא בגדר מבחן לעם ישראל, כמה באמת אנחנו רוצים בבית המקדש?! בזה שאדם משנה את סדר יומו ומוותר על תאוות הגוף (אוכל) ומענה אותן, מודיע בזאת שהוא אדם המוכן לוותר על משהו כדי לקבל את משכן האל.

לצערנו הרב את המבחן הזה רובנו לא עוברים. קל להבין מדוע, הרי רובנו לא חשים בכאב ואובדן של אותו בית מקדש, כי לעולם הוא לא היה חלק מחיינו, **אני צם כי** אני מאמין שזה חלק ממבחן החיים ואני שונא להכשל במבחנים, אז אולי השנה תנסו לעבור את המבחן לשם שינוי!?!.

הצומות:

שבעה באב החל ממוצאי שבת בלילה עד ראשון בערב.

עשרה באב החל מיום שלישי בלילה עד רביעי בערב.

בית המקדש נחרב בעקבות חטאים

1- שנאת חינם

השבוע **עושים טוב**, המקראון עוזר לכם לעשות את הצעדים הראשונים....
רוצים לעשות מעשה טוב?, להשלים עם מישהו?, לכתוב מכתב בעילום שם?
המקראון בשבוע זה עוזר לכם לתקן או להתחיל משהו חדש וטוב.
"לטעות זו חולשה אנושית ולמחולל זו מעלה אלוהית"

בואו נקרב לבבות, שלחו אלינו לאימייל: mikraon@gmail.com

תשעה באב ? - עשרה באב ? / מאת הרב יוסף אלגמיל

מחלוקת שנמשכה עד עצם היום הזה, בין היהדות הקראית ליהדות הרבנית על קביעת תאריך צום החמישי. חכמי הקראים שסומכים על הכתוב קבעו את הצום לעשרה באב, על פי הפסוק "ויבחדש החמישי בעשור לחדש, היא שנת תשע-עשרה שנה, למלך נבוכדראצר מלך-בבל, בא נבזרצון רב-טבחים, עמד לפני מלך-בבל בירושלם. וישרף את-בית-ה', ואת-בית המלך, ואת כל-בתי ירושלים ואת-כל-בית הגדול שרף באש." (ירמיהו נב 12). וממה שידוע שחורבן בית המקדש הראשון מוזכר במקרא עם ציון יום החורבן. אולם חורבן בית המקדש השני לא מוזכר במקרא כלל, לכן היהדות הקראית סומכת על הכתוב ולא על דברי חכמים.

מנגד עמדה היהדות הרבנית וקבעה את צום החמישי לתשעה באב מדרבן ולא מדאוריתא. אולם גדולי הרבניים שסומכים על הפשט ולא על הדרש, לא הסכימו לפסיקה זו ורבתה המחלוקת ביניהם, והרי לך הקורא חלק מחילוקי הדעות כפי שהם מוזכרים במקורותיהם:

חכמים עמדו על כך בירושלמי, ר' ירמיה בשם ר' יחייה בר בא אמר: "בדין היה שיהיו מתענים בעשירי שבו נשרף בית אלוהינו ולמה בתשיעי? שבו התחילה הפורענות". וכן שנינו: "בשביעי נכנסו לתוכו, בשמיני היו מקרקעין בו, בתשיעי הציתו בו את האור ובעשירי נשרף".

בברייתא אחרת מובאת המחלוקת בדבר קביעת יום הצום: "אי אפשר לומר בשבעה שהרי כבר נאמר בעשור, ואי אפשר לומר בעשור, שהרי נאמר בשבעה, הא כיצד? בשבעה נכנסו נוכרים להיכל, ואכלו וקיללו בו שביעי שמיני, תשיעי סמוך לחשיכה (הכוונה לערב עשרה באב) הציתו את האור והיה דולק והולך כל היום כולו. והיינו דאמר ר' יוחנן: "אילמלא הייתי באותו הדור לא קבעתי אלא בעשירי, מפני שרובו של היכל בו נשרף, ורבנן? אתחלתא דפורענותא עדיפא". כלומר, חכמי התלמוד מה ראו שקבעו את הצום בתשעה באב? הם סברו שתחילת הפורענות ביום תשעה באב.

חכמי התלמוד היו איפוא חלוקים בדעותיהם בקביעת היום.

גם יום חורבן בית שני אינו ידוע בדיוק. במישנה, נאמר: "בט' באב נחרב הבית בשניה". אולם, מסתבר שיש כאן רק משום גלגולו של יום. כלומר, קבעו את חורבן הבית השני ליום חובה, המועד לפורענות מזמן נדודינו במדבר, היינו ט' באב. גם יוספוס פלוויוס שהיה עד ראיה לשריפת הבית השני מעיד על כך: "שבית המקדש השני נשרף ביום העשירי לחודש לואוס הוא חודש אב, שבו נשרף בית המקדש הראשון בידי מלך בבל". גם כאן ניתן להסביר את הדבר בכך שהשריפה החלה ביום ח' באב, נמשכה כל יום ט' באב ונסתיימה ביום עשרה באב.

חשיבות רבה נודעת לדברי רבי יהודה נשיא, מסדר המישנה: "לעקור את תשעה באב", הדבר נזכר בכמה מקומות, "בקש ר' לעקור תשעה באב ולא הודו לו חכמים", או לא הניחו לו חכמי התלמוד. בגמרא מפרשים שהמעשה חל בתשעה באב, בשבת, ודחוהו כרגיל לאחר השבת, ליום ראשון. ורבי יהודה אמר: "הואיל ונדחה - יידחה, ולא הודו לו חכמים", ולא הניחו לו לעקור את התענית.

כמה מן המאחרים הרגישו בדבר שאינו יוצא מידי פשוטו ; אלמלא רצה רבי יהודה רק לבטל תשעה באב שחל בשבת, לא היו אומרים בלשון פסקנית וסתמית. "בקש רבי לעקור תשעה באב". בלי התוספות (שם) מסבירים, איפוא, שרבי רצה להעביר את התענית לעשרה באב בהתאם למציאות ולמקרא, ולא הניחו לו חכמי התלמוד.

כדי לחזק את קביעת יום תשעה באב, גילגלו לכאן כמה מאורעות של אסונות לאומיים שארעו ביום זה, המועד לפורענות, וסוף סוף נקבע מועד זה לדורות עד היום, לפי הפירושים ולא לפי הכתוב. ועדיין לא נחה דעת חכמי התלמוד החרדים. אומנם קיבלו את דעת הרוב, אלא שגם בעשירי ישבו בתענית.

וכן נמסר, שרבי יהושע בן-לוי צם בתשעה באב וגם בעשרה באב. ר' אבין, צם בתשעה ועשרה באב. ר' לוי צם בתשעה ועשרה באב.

כך נהגו כל הדורות. מחמירים מחכמי התלמוד מתענים יומיים רצופים, כי מצפונם לא שלם עם מה שנקבע שלא על-פי האמת. משום חולשת הלב. יש וטעמו מאכל במוצאי תשעה באב וחזרו לתענית. הרא"ש, ובנו ר' יעקב, סבורים שמן הראוי לצום יומיים, אלא שבזמן הזה תש כוחם. מכל מקום, כשר הוא שלא לאכול בשר בליל עשרה ויום עשרה באב. רק לטעום דבר מה להשיב את הנפש שיהא קרוב לעינוי.

ר' יוסף קארו פוסק: "בתשעה באב לעת ערב הציתו אש בהיכל ונשרף עד שקיעת החמה ביום העשירי. מפני כך מנהג כשר הוא שלא לאכול בשר ולא לשתות יין בליל העשירי וביום העשירי".

ר' משה איסרליש (הרמ"א) מוסיף שם בהגהתו, בשם המיימוני, ויש מחמירים (שלא לאכול בשר ולא לשתות יין) עד חצות היום של העשירי באב ולא יותר.

בעל השל"ה (ר' ישעיהו הורוביץ) מסתמך על דעת קדמונים, שיש להתענות מלבד תשעה באב גם אור לעשרה באב ולמחרתו בעשרה באב.

על כן ראוי לכל אדם יודע ומבין, דורש טוב, אמת וצדק ושלו, לפשפש במעשיו ולבחור בדרך האמת, בתורת משה הכתובה, ולא יסור ממנה ימין ושמאל.

על פי מנהג היהדות הקראית, בימי צום אלה הוא להתענות מערב עד ערב, באבלות עמוקה. בשבעה באב פותחים את ארון ספרי התורה, והחזן קובע לו מקום להתפלל חוץ למקומו הקבוע, וגם הקהל משנה את מקומו למשך ד' ימים. החרדים שוכבים על הארץ, אינם אוכלים בשר, אינם שותים יין. בליל שבעה ועשרה באב נהגו לאכול פת חרבה טבולה במים, מקוננים בנהי ומבכים בקול מר ועצוב על חורבן ציון, וקוראים בתוכחות וקינות מספרי הנביאים. ביום העשירי קוראים בספר איוב מראשיתו ועד סופו. ובעת נטות השמש מתקבצים בבית הכנסת ואומרים נחמות. בערב שוחטים ואוכלים בשר, וכל איש ישוב למקומו בשלום.

"כל המתאבל על ירושלים-זוכה ורואה בשמחתה"

בואו לתפילות בימי הצומות

תפילת צום שבעה באב - מוצאי שבת ויום ראשון בבוקר.

תפילת צום עשרה באב- שלישי בערב ויום רביעי בבוקר.

אהבת אחים / מאת שוקי לוי

מלא ליבי בצער רב עד מאוד, על כך שרובנו איננו לומדים ואיננו מפנימים, שאנו כבני אדם איננו מקיימים את אחת המצווה החשובות הכתובות בתורה שנתן לנו בוראנו: "ואהבת לרעך כמוך".

עלינו לדעת שבזה שאנו ממהרים להסיק מסקנות על אחינו או רעינו, אנחנו חוטאים במידה ומחשבות אלה אינן אמת. לא מן הנמנע שמחשבות שגויות אלה הן תולדה של משברים שאנו עוברים, משברים המביאים את האדם לידי חטא, עוון ועבירה ולכדי שנאת חנם.

התורה מלמדת אותנו שגזר דינו של אדם, חייב ביסוס של עדים וראיות. בדיוק עכשיו כשאנו בתקופה של אבלות וצער על חורבן בית המקדש, שכידוע חרב מסיבה זו של שנאת חנם- הייתכן שאבלים אנו על החורבן כמנהג בלבד מבלי להפנים ולהבין את המשמעות!?

על מנת להימנע משנאת חנם, צריכים אנו להשתדל לנסות להבין את מעשיהם של אחינו או רעינו. לפני שאנו מסיקים מסקנות שגויות-חייבים אנו לבדוק היטב. חייבים אנו לברר את פשר המעשה, ולבחון אם יש אמת בטענתנו, וכל זאת לא מרוע אלא מתוך כוונה אמיתית לבוא ולשפר. אסור לנו לפעול מתוך כעס וחרון שמקורם בכעסים הנשמרים אצלנו בבטן. עלינו לעצור ולשאול את עצמנו שמא אנו בעצמנו גם לא בסדר, באופן שגורם לנו להתרחק מקיום מצוות התורה, וכל שכן מרחיק מאיתנו ומקרובינו את השגחת הבורא. אנו חייבים לזכור שמצוות התורה נועדו לנו כהוראה לחיים טובים על מנת שלא ישררו בליבנו דאגות, מתיחות ועצבנות, וכל זאת למען נחיה אנו לצד רעינו וחברינו בשלום. מייחלים אנו עד מאוד ליום בניית בית המקדש, אשר כמובן יגיע אם נשתדל לשנות את ההרגלים הלא טובים ולהביע את אהבתנו מול אחינו או רענו. חלילה לנו מלהיכשל ב-

"וְכַשְׁלוּ אִישׁ-בְּאָחִיו כְּמִפְנֵי-חָרֵב, וְרָדְף אֶן" (ויקרא כו לז)

בה"כ בראשלי"צ- על סף סיוף העבודה

פתיחת בית הכנסת בראשלי"צ

בשעה טובה ומוצלחת בתאריך 21/9/11 אי"ה נחנך יחד בית כנסת חדש לקהילה בעיר ראשלי"צ.

מצפים לראותכם!

פרשת דברים - מיפי הרב אברהם גבר

ספר דברים הוא הספר החמישי והאחרון מסדרת חמשת חומשי התורה. נקרא על שם התחלתו "אלה דברים" ונקרא גם בשם "משנה תורה" בגלל שהוא חוזר על רוב מצוות התורה מפי משה רבנו ע"ה ברוח הקודש. לעומת ארבעת הספרים הראשונים שנאמרו ע"י משה מפי הגבורה.

פרשת דברים מתחילה בפסוק "אלה הדברים אשר דיבר משה אל בני ישראל" לאחר ארבעים שנה מצאתם ממצרים ולאחר שקבלו בני ישראל את התורה בהר סיני, נהיו ראויים להיכנס לארץ ולרשת אותה ככתוב: "ה' אלוהנו דיבר איתנו בחורב.....ראה נתתי לפניכם את הארץ בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם". אמנם סיבת הליכתם ארבעים שנה במדבר ומיתת כל הדור היוצא ממצרים הייתה שלוח המרגלים שנשלחו לרגל את ארץ כנען והוציא דיבתם רעה על הארץ, ובזה רצה משה רבנו ע"ה להזכיר מה שקרה לאבותיהם כדי שהבנים ילמדו מהעבר ומצד שני רצה להזכיר להם וללמדם המצוות שלא יכשלו בהם. משה רבנו ע"ה גם הזכיר להם שבגללם לא ייכנסו לארץ באומרו "אף גם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבוא שם".

משה רבנו ע"ה הראה הם את כל המסעות והניצחונות והדגיש להם שיהושע ינהיג אותם אחריו וציווה אותו באומרו "עיניך הרואות את כל אשר עשה ה' אלוהיכם לשמי המלכים האלה כן יעשה ה' לכל הממלכות אשר אתה עובר שמה". וחתם את הפרשה באומרו "לא תיראום כי ה' אלוהיכם הוא הנלחם לכם" ובזה משה רבנו ע"ה מחנך אותם שלא יפחדו להלחם בשבת העמים שבארץ כנען בגלל:

- למרות שהעמים בארץ כנען רבים ועצומים, עם ישראל ינצח כי ה' עימם.
- בזכות האבות אברהם, יצחק ויעקב ה' יתן לכם שתנצחו את אויביכם.
- כבוד השם ילחם לכם ויהרוג אויביכם כמו שנאמר "ה' ילחם לכם ואתם

קייץ חם

מעל ל-130 קייטנים נרשמו להם לקייטנות הקיץ
באזורים השונים.

מקומות בודדים נשארו!..

מה איתכם.....?..... עוד לא נרשמתם...?

קייטנת אשדוד – 542284088 בן יוסף

קייטנת רמלה – 0544925687 מאור דבה

קייטנת מצליח – 0547247721 ירון ללוז

קייטנת הדרום – 0524702729 דור כהן

בהמחשת הפער שבין קראות לרבנות, אני מוכרח להסתייג, כי הפער הזה לא נוגע לעיקרי האמונה השווים ביניהם, למעט העיקר של הכרת התורה שבע"פ.

העיקרים הללו הינם: אמונה במציאותו ואחדותו של השי"ת ובריאת העולם על ידו, נבואת משה רוע"ה ושאר הנביאים שבתנ"ך, השגחת השי"ת ואמיתת משפטו, הישארות הנפש, תחיית המתים וביאת המשיח.

ההבדלים קיימים רק בהלכות הנוגעות לחיים החילוניים, למנהגים דתיים, לשמירת המועדים וכדומה.

שמירת שבת הכרחית היא לקראים ולרבניים גם יחד. ביום זה, יום מנוחה שלמה גם לבני־האדם וגם לבעלי־החיים – אסורה כל מלאכה, לא רק עבודה קשה (כמו בנייה או עבודת־שדה), אלא גם עבודה קלה, שלא דורשת מאמץ גדול.

הריגורזים (ההחמרה) ההלכתי בדבר הזה (אצל המחמירים בין הקראים ובין הרבנים גם יחד) מגיע לקטנוניות גדולה עד כדי צחוק. מבין הדברים פשוטים בחיי היום־יום – הם מתירים בשבת רק דברים שבלעדיהם פשוט אל־אפשר להסתדר, כמו הצעת מיטת־שינה ועריכת שולחן סעודה. כל האוכל ניתן לבשל אותו לפני כניסת־השבת. בעניין זה, לא ידוע אילו בפירושם המילולי הם היו מתירים גם את האכילה עצמה, אילולי משה רוע"ה לא היה מתיר לבני־ישראל לאכול את המן ביום שבת (מזה הם למדו מה לעשות עם המן שנשאר מיום שישי), ככתוב: "אכלהו היום" (שמות ט"ז כ"ה) – ממנו החכמים גזרו התר האכילה בשבת. הם אסרו טיול לא רק ברכיבה (כי גם בעלי־חיים חייבים מנוחה), אלא גם ברגל, מעיר לעיר אחרת, מכפר לכפר (מגבול מקום־המגורים). הליכה בתוך העיר מותרת למטרה בלעדית – להגיע לבית־הכנסת או למקום־לימוד דתי. יסוד־האיסור הנ"ל – שוב בדברי משה רוע"ה, ככתוב "שבו איש תחתיו, אל יצא איש ממקומו ביום השביעי" (שם ט"ז, כ"ט) – שלא יצא ישראל ממחנה לאסוף את המן כי לא יימצא המן ביום זה.

אסור גם לטלטל חפצים כבדים ברחוב, זה מדברי ירמיהו הנביא ע"ה (ירמיהו י"ז, כ"א־כ"ב). הפעם דברי הנביא שווים לרוח התורה. אין ספק כי הכתוב מדבר על מטענים כבדים, שהיו מובאים בתור סחורה מכפרים וממקומות אחרים לשווקי־ירושלים וערים אחרות, כאשר ניתן לראות באחד מהמקרים שהיו בימי נחמיה (י"ג). בכל זאת המחמירים, המפרשים בצורה מילולית את התנ"ך, הרחיבו את האיסור הזה גם לכל מיני דברים קלים, ואסרו בכוח־האיסור הזה גם להוציא בשבת מגבול־בתינו כל דבר קל, כגון: כלי נשק, מקל, מטרייה, ארנק, שעון – בקיצור כל מיני חפצים אישיים למיניהם. כל זה אסור עד היום אצל המחמירים. אולם עם הפצת־הציביליזציה בעם הופיעו גם גישות בריאות יותר על יסודות הדת. וההחמרה הזאת מוצאת פחות ופחות תומכים בקרב העם.

הפלג הרבני המציא תחבולות ופטנטים רבים כדי לנטרל את ההלכות הללו המגבילות אותם. כך בגבולי המושבים שלהם, כלומר בגבולות הגטו היהודי, הם חובלים מסביבו חבל ובאופן זה תוחמים חצר גדול ורצוף, שבגבולותיו הם מעבירים כל מיני־דברים (אפילו כבדים) באופן חופשי, מבית לבית – כאילו באופן כזה רחובי־המושבים הללו לא נעשים "רשות־רבים".

הכבוד לקראים שנמנעו תמיד מתחבולות מסוג זה, שמטרתן – לעבור את ההחמרות הקבועות בדין (אף בשגגה), כמצוות מחויבות עליהם. **בזה הפרש גדול בין קראים לרבנים.**

לפני זמן רב היה עוד הבדל אחר ביניהם (קראים ורבניים). הקראים לקחו דברי משה רוע"ה שלא כל־כך ברורים, ככתוב: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת" – ואסרו שיימצא אש בבתיהם ביום השבת. על כן החכמים הראשונים של הקראים (כנגד הדעה התלמודית) חייבו את בני־עדתם לשבת באפלה מוחלטת בערב שבת. הר"ר אליהו בשייצי זצ"ל שיחרר אותם מאי־נעימות גדולה זו, שהייתה קיימת בחייהם עד המאה ה־ט"ו לספירה, והביא ראיות חזקות לתועלת נר־שבת. דעותיו אלה הוא חיזק בראיות חזקות, שהביאן בתוך הספר "אדרת אליהו".

לדלג על דור???

בבית להורים משכילים גדלנו אחותי ואני. מערכות היחסים בבית היו תמיד שוויוניות, ערכיות מאוד, היו יחסי קרבה שיחות עזרה ועידוד, בקיצר אין תלונות. לימים אמי נפטרה ואבי נותר בגפו עסוק בענייניו, הוא היה איש ציבור, אך הוא ידע לשמור על קשר הדוק איתנו. כשהתחתנו ונולדו לנו ילדים, ולו נכדים, הוא שמר על קשר טוב עם הנכדים. אחותי ואני התפתחנו בקריירות שלנו ואבי היה מאוד גאה בנו, בעצמאותנו הפיננסית ובמשפחות שהקמנו.

יום אחד בזקנתו, כשבאתי לבקר, הוא עטה ארשת רצינית על פניו, ואמר: "תראה בני, אני כבר איני צעיר, קשה לי גם להחזיק את ביתי הגדול ועלה לי רעיון למכור את הבית ולרכוש דירה קטנה ואת ההפרש, שהוא לא מעט כסף, לחלק... בין כל הנכדים שווה בשווה. לשמחתי יש לך ולאחותך ארבעה ילדים כל אחד, הכל שווה, וכך אעזור לכולם".

על פני הדבר נשמע מאוד יפה ואצילי, אבל משהו בתוכי התרעם. מדוע אבי מדלג על דור (אחותי ואני), לא הגבתי ישר אבל מצאתי הזדמנות לאחר מכן לשוחח עם אחותי והבנתי שגם היא חשה שזה לא כשורה.

נפגשתי עם אבי ושוחחתי איתו על כך.

"תראה אבא, אתה ילד גדול ויכול לעשות ברכושך כראות עיניך ואני אפילו מעריך את רצונך להיטיב עם ילדנו. אבל היכן אנחנו, ילדיך? אינך סומך עלינו שנדאג לילדנו, פרי בטננו? אתה יכול להעניק לנכדים מתנות כמובן ולפנק אותם בימי הולדת וחגים, אבל להוריש להם את רכושך, נראה לנו לא הוגן, ואולי קצת הרחקת לכת".

אבי הקשיב הנהן בראשו ואמר "איני בטוח שהצדק אתכם, אבל אתם ילדיי ואכבד את רצונכם". בדרכי הביתה משום מה לא הרגשתי נינוח. עדיין נותרה לי בעיה לא פתורה. אבי שועל קרבות ותיק, לא יותר בקלות ולפחות ימצא דרך לשתף את נכדיו בתכניתו שזה עתה נפסלה על ידי בנו. הייתי בטוח שבאחת הפגישות הבאות הסיפור יעלה וכך בעיני ילדינו תמיד ניתפס כמי ש"גזלנו" מהם מתנה משמעותית.

ואז עלה בראשי רעיון, שבתי הביתה, שיתפתי את רעייתי, היא אהבה את הרעיון וכך בערב קראנו לילדנו לשיחה משפחתית.

ישבנו מסביב לשולחן ואני פתחתי ואמרתי כשפני רציניות:

"תראו... אמא ואני חשבנו שוב על העזרה הכספית שאנו רוצים להעמיד לרשותכם בעתיד. וכשזה מתקרב אנו רואים כמה בעיות. כמו למשל שאולי תעשו שימוש לא נכון או אולי בני זוגכם לעתיד יהיו במצב כספי לא מקביל... ולכן חשבנו שהפתרון הטוב ביותר זה לחכות עם מתן הכסף ולהעבירו לילדכם, כלומר נכדנו", פתאום כאילו זה היה מתואם ילדנו פתחו במחאות בזה אחר זה "איך נסתדר? איזו מחשבה עקומה זו מה אנחנו שקופים? מאיפה הבאתם את המחשבה הזו על לדלג על דור?".

ככול שהתלונות גברו ככה עלה בי חיוך גדול. עצרתי את המחאות והסברתי לילדי את הסיפור ומאין הגיע הרעיון, ושמחתי שהם חושבים בדיוק כמוני **אסור לנו לדלג על דור!**

ברכות ואיחולים

מזל טוב לרותי יוסף לרגל יום הולדתך
המון אושר בריאות והצלחה.
מאחלים צוות המקראון.

מזל טוב ליהושע אליהו לרגל יום
הולדתך המון אושר בריאות והצלחה.
מאחלים צוות המקראון.

קבלת שבת

לילדכם מגיע הטוב ביותר

בכל יום שישי בשעה 18:45

בבית הכנסת "חיזוק אמונה" רמלה
מיועד לילדים מהגן ומעלה

פרטים שיש שבת פרטים

והמון המון כיף... ☺

לפרטים נוספים:

סמינר קיץ 2011

ההרשמה בעיצומה.

לבני 14-18

באכסניית תל חיי בצפון
לפרטים נוספים והרשמה:
0542284088 בן יוסף

דירה להשכרה בבאר שבע סטודנטים, זוגות
צעירים, השכרת דירה במחיר שלא תמצאו
באף מקום אחר.
0578163499 דוד אלגזר

מטפלת מנוסה ברמלה

מטפלת מנוסה ואמינה מעניקה בית חם
ואוהב.

מגיל 3 חודשים ועד 3 שנים.
לפרטים: אסתי- 0503400048

אזכרה

במלאת שנה לפטירת המנוחה

שושנה מרזוק

בת ישועה אלגמיל

נתייחד עם זכרה ביום שני ח' באב התשע"א
ה-8/8/11. בבית הכנסת המרכזי ברמלה.
תפילת ערב בשעה 19:30. לאחר התפילה
תיערך סעודה לזכרה.

עלייה לבית העלמין במצליח בשעה 11:00

ערב שכולו כיף

בתאריך 18/8/11 יום חמישי במרכז הקהילתי באשדוד רחוב האצ"ל 7
הנכם מוזמנים לערב מהנה שכולו חוויתי ומשעשע.

מתחילים בשעה 20:00 עם speed-date תחנות הכרות עם מוזיקה נעימה וכיבוד
על השולחן, בואו להכיר ואולי זה יהיה יותר מסתם ערב.

בשעה 21:00 ערב קריוקי עם גבינות ויין.

וב-23:10 ערב בינגו נושא פרטים.

מיועד לגילאי 20 ומעלה

וכל זה במחיר מצחיק של 40 ש"ח בלבד.
לרכישת כרטיס כניסה עד תאריך 16/8/11

0544925687 מאור דבח

0542284088 בן יוסף

